

Vai stiklotā metāla karkasa ēka ir atvērta? Jā un nē. Caurredzamību var minimalizēt ar pārbīdāmajiem koka ekrāniem, kas šoreiz nodrošina abas iespējas.

Raimonda Paula māja – studija Baltezerā

Projekta autors – arhitekts Juris DAMBIS. Büvfirma «Vincents». Sanitārā tehnika – «Reaton», «Komforts», «Dizaina nams». Projekts un realizācija – 2001. g.

Savulaik, tālajos pagājušā gadā simtā divdesmitajos – kā uzskata Misa van der Roes biogrāfi, Meistara milestība uz metālu un stiklu novēda viņu pie paradoksālās formas idejas, kas realizējās kā «tukšā telpa» universalai funkcijai. Ideju neinteresēja ēku plastiska tēlainība, glezniecīkums un citi iepriekšējo laikmetu, tādu ka Jugendstila, arhitekturas izteiksmes līdzekļi. Jutīgums pret materiālu faktūrām izpaudas loti selektīva to atlase

ar izcili augstām prasībām pret to ekspluatācijas un apdares ipašībām.

Pirms gadiem divdesmit Raimonda Paula kaimiņš, arhitekts Juris Dambis, rekonstruēja komponistam piederošo vasaras dzīvojamā ēku pie Baltezera, kura bija celta 60. gados pēc arhitekta Ulda Zaka projekta. Rezultāts bija raksturīgs laikam, kad Latvijā ienāca agrinā postmodernisma idejas ar to respektu pret vēsturisko stilu arhitektūru. Jaunajos laikos, pieaugot prasi-

bām pēc dzīves vides kvalitātes un tagad jau atvērtajam pasaules dizaina realizācijas piedāvājumam, klients izšķiras par iespēju būvēt jaunu ēku – studiju uz tā paša, gan nedaudz palielināta gruntsgabala. Racionalais un emocionālais līdzsvars starp ēkām, kuras skir vesela paaudze, pastāv. Simbiozi jeb labvēlīgu sadzīvošanu uztur abām kopīgais mājas vārds «Mežrozie», kura izceļums saprotama katram komponista talanta cienītājam un atbilst lau-

ku romantisma stila tumšinātajam koka namam ar slīpu jumtu un sīkrūsu logiem. Abus apjomus vienā zemesgaļā vieno ari jaunbūvei izvēlētais koka daļu apdares tonis – «Oregon».

Arhitekts ēkas koncepta pamatā liecis videi draudzigu principu – dabai atņemto zālaš zāles laukumu būvniecības rezultāta turpat ir jākompense ar tāda paša izmēra zāles laukumu – apzaļumota jumta formā. Realizācijas gaitā gan noskaidrojās, ka ipašniekam

padomā ari kāds saviesīgāks pasākums augšējā ēkas limeni un tā dēlu klājs uz plakanā jumta dalēji ir nomainījis arhitekta iecerēto zālienu. Autora iecerēto ēkas dialogu ar dabu uztur ari vecais diķis, kuru bija paredzēts savienot ar ezeru, bet, minimalizējot izdevumus, tas saglabāts kā atsevišķa ūdenskrātuve. Apjomīgā un dzīvā veidojuma sienas nostiprinātas ar koka pāļu rievsienu, un regulāri tīritā ūdenskrātuve atbilst ēkas noteiktajam

Būvajoms ir
lakonisks un grafisks.
Nelielais bāķas luk-
turis vainago plastiski
nozīmīgāko ēkas ele-
mentu – vītnu kāpnes.

Ēkas plāns.

Jumta dēļu klājs ir
nomainījis arhitekta
iecerēto zālienu.

Aizraušanās ar metāla karkasu un stikla virsmām neatstāj vietu plastiskām formām un materiālu faktūru spēlēm. Savstarpejī šķelošās plaknes un līnijas praktiski ir viss šādas arhitektūras izteiksmes līdzekļu arsenāls. Principus, kas visvairāk bija raksturīgi Misa van der Roes dailradei un ari tai sekojošajam minimālismam, pēdējā desmitgade ir papildinājusi ar atzinību kokam. Tas nav paņemienu kopums, kuru sešdesmito gadu Latvijā apzīmēja kā «listiņu stilus». Nav salidzināmas toreizējās un tagadējās būvindustrijas tehniskās iespējas, kas tagad jau pieskīr ēkai rūpnieciska ražojuma precīzitāti.

Arhitekts sadarbibai izvēlejās «Vincents» grupu, kura sava līdera Leona Jak-

rina vadībā stilīgi un pamazām Latvijai «atdod» modernisma pamatvērtības – godīgu un atklātu arhitektūru. Ēka, protams, nav novitāte pasaules mērogā, bet tik «umiņānski» tīrs «produkts» līdz pārskatāmam Baltijas mēroga horizontam nav redzams. Ēkas karkasam ir galvenā organizējotā loma, un tā racionālajā projektā lieļa nozīme ir firmas «Vincents» izstrādātajai unificētu moduļu sistēmai, kas dod iespēju maksimāli ātri veikt būvdarbus dienos mēnesos būvniecībai visnelabvēligākajos klimata apstāklos.

Nav nejaūšbu, tēlaini gribētu asociāciju, ir tverti un padziļināti vispārējie teļpu veidojošas mākslas jēdzienu, kas sumējās universālās formas arhitektūrā. Ēkas arhitektūra nav tēlaina vai precīzak-

Raimonds Pauls House – a Studio at Baltezers

Architect Juris Dambis has based the project of the house on an environment-friendly concept – the lawn removed as a result of the construction works has to be made up for by covering the roof with a lawn of the similar size on the roof. During the implementation process, the lawn on the flat roof designed by the architect was partly replaced by an inlay of planks as desired by the commissioner. The intended dialogue with nature has also been maintained with the help of a pond.

The architect chose group «Vincents» under the supervision of its leader Leons Jakrins for the co-operation and it stylistically and gradually «gave back» the basic values of the modernism to Latvia – fair and open architecture. The structure of the building plays the main organising role and the unified module system used by the enterprise «Vincents» has a significant part in its rational project allowing the specialists to finish construction works within two months even in the most unfavourable weather.

There are no accidental, picturesque associations in the house, the architect has grasped and deepened common room forming art concepts summing them into archi-

ture of a universal form. The architecture of the building is not picturesque, and its content is uncovered on the most abstract level as the intersecting planes and crossing lines grant the opportunity to perceive the building as a single room. The volume is laconic and graphical; the viewer can only guess what goes on inside.

Is the glazed building with metal structure open? Yes and no. The natural desire of a human being to view the surroundings of the house through a window, especially in cases when the landscape is so beautiful and varying, is eternal, just as the desire to remain unseen for any detached observer. The architect respects both the advantages of the big glazed surfaces – lucidity in the direction of the valuable landscapes – and the drawbacks – the way it lets the passers-by watch the everyday life of the inhabitants of the house. The latter problem can be diminished with sliding wooden shields, which ensure both the mentioned possibilities; additionally, one can form special rooms for smaller groups of guests, for storing seasonal inventory, etc. It has to be remarked that the close location of Lake Baltezers has initiated a new and extraordinary idea – it is a small lighthouse,

which rises above the roof and can be relatively well seen by every sailor in the dark hours of the day.

The buildings of the modern movement are retiring gradually, but there are collectors owning Le Corbusier and Mies van der Rohe works, that is, buildings managed as cult objects – with an admittance of those «anointed to the style». It seems that Raimonds Pauls house does not have to worry about its fate. Its status as an eventual cultural monument will probably be discussed after several decades and it could be ensured if taking into consideration the fact that the proprietor of the house is a man of cult in Latvia with a repercussion far outside its borders. The critics describing «the kitchen of creative work» of artists sometimes say that music played during the process of creation leaves impact on the «product». A contrary deduction and simultaneously a task for the future musicologists can be set – has the newly built house affected the works of the composer since this year? The maestro's piano has now been brought as close to the nature as possible and in the spring it almost stands in water. ■

Janis Lejnieks, Dr. Arch.